

Bemærkninger til forslaget

1. Indledning

1.1. Formålet med forslaget til folketingsbeslutning er at opnå Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1, til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til Rådets vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder regler, der indebærer, at en medlemsstat kan overtage tilsynet med vilkår mv., som er fastsat f.eks. i forbindelse med en betinget dom eller prøveløsladelse i en anden medlemsstat. Udkastet til rammeafgørelse er medtaget som bilag til beslutningsforslagets bemærkninger.

Med udkastet til rammeafgørelse vil Danmark i givet fald få mulighed for på visse betingelser at anmode en anden medlemsstat om at overtage tilsynet med en person, som her i landet f.eks. er blevet idømt en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller som er blevet prøveløsladt efter en fængselsstraf. På samme måde vil Danmark f.eks. få mulighed for at overtage tilsynet fra en anden medlemsstat med en person, som dér er blevet idømt en betinget dom eller er blevet prøveløsladt.

1.2. Udkastet til rammeafgørelse er fremlagt under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særligt artikel 31, stk. 1, litra a og c, og artikel 34, stk. 2, litra b. Det følger af artikel 31, stk. 1, litra a og c, at fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager bl.a. omfatter fremme og fremskyndelse af samarbejdet om retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kompetente ministerier og retlige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne og sikring af forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler, i det omfang det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet. Efter artikel 34, stk. 2, litra b, kan Rådet med henblik på at bidrage til opfyldelse af Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til

de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rammeafgørelser har således karakter af en folkeretligt bindende forpligtelse for medlemsstaterne, der indtræder ved Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen. Medlemsstaterne vil være forpligtede til at sikre gennemførelsen af rammeafgørelsen i national ret, herunder om nødvendigt ved lovgivningsmæssige initiativer.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder bestemmelser, der nødvendiggør ændringer af dansk lovgivning, for at Danmark kan tilslutte sig rammeafgørelsen, jf. pkt. 3 nedenfor. Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

På den baggrund fastholdt Danmark på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007, hvor der blev opnået politisk enighed om udkastet til rammeafgørelse, et parlamentarisk forbehold over for udkastet til rammeafgørelse.

Det slovenske EU-formandskab sigter mod at få udkastet til rammeafgørelse vedtaget snarest muligt. Dette skal ses i lyset af, at forslag til retsakter vedrørende det politimæssige og strafferetlige samarbejde i EU, som ikke er vedtaget og offentliggjort i EU-tiden på tidspunktet for Lissabon-traktatens ikrafttræden, i givet fald vil bortfalde, og at sådanne forslag derfor vil skulle genfremsættes og behandles efter den nye ordning i henhold til Lissabon-traktaten. Det er fastsat i Lissabon-traktaten, at den træder i kraft den 1. januar 2009, forudsat at samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret, eller, hvis dette ikke er tilfældet, den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsinstrument.

Særligt i forhold til Danmarks stilling kan det tilføjes, at som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender vil Lissabon-traktatens ikrafttræden alt andet lige endvidere betyde, at Danmark ikke vil have mulighed for at deltage i nye retsakter vedrørende det politimæssige og strafferetlige samarbejde. Det skyldes, at Lissabon-traktaten medfører, at det nuværende mellemstatslige samarbejde på